

Oud-schilder Andries Jousma uit Stiens blik met trots terug:

'De klus was geklaard'

Andries Jousma (72) is sinds 2009 officieel met pensioen. Wat mooi begon, veranderde helaas snel in een verdrietige periode. "In 2010 overleed geheel onverwacht mijn lieve vrouw Reini. Ze was slechts 63 jaar. Een enorme klap. Inmiddels heb ik de draad wel weer opgepakt. Geluk zit 'm in kleine dingen."

"Reini en ik hebben altijd graag gewerkt. Zij in de thuiszorg, ik als schilder. Vanaf mijn 57ste kon ik het werk langzaam afbouwen dankzij de senioredagen: één keer per maand was ik op vrijdag vrij. Vanaf mijn 59ste ging ik ieder jaar één dag per week minder werken. Toen ik 61 jaar was, ben ik volledig gestopt. Het was mooi geweest. Er werd verwacht dat ik nog net zo snel kon werken als een twintiger. Ik vond het veel belangrijker om goed werk af te leveren. Ik werkte heel secuur, serieus, fanatiek en efficiënt en wilde alle werkuren zo goed mogelijk benutten. Daarin botste ik weleens met jonge schilders, die soms een andere werkmentaliteit hadden. Het werd tijd dat ik afstand nam. De klus was geklaard."

Van schip naar steiger

"Ik blik terug op mooie tijden. Mijn eerste baantje was op een koopvaardijship, waar ik drie jaar mee heb gevaren. Op mooie, rustige dagen werkten we de dekken bij, tot de boot er weer tiptop uitzag. Eenmaal terug aan wal werd ik benaderd door een schilder uit het dorp, of ik hem wilde helpen met nieuwbouwprojecten. Zo rolde ik het schildersvak in. Vervolgens heb ik twee jaar een schildersopleiding in Amsterdam gevolgd. Van maandagochtend tot vrijdagavond was ik in de kost bij een Amsterdamse mevrouw. In het weekend ging ik terug naar mijn ouderlijk huis in Friesland."

FrieslandCampina

"Na mijn opleiding heb ik eerst vijf jaar bij een schildersbedrijf in Leeuwarden gewerkt. Daarna ben ik gestart als huisschilder bij FrieslandCampina, het bekende zuivelbedrijf met meerdere eigen fabrieken en panden die allemaal onderhouden moesten worden. 's Zomers werkte ik buiten, 's winters binnen. Heerlijk! Ik had verwacht dat ik daar tot mijn pensioen zou werken, maar het technisch personeel kreeg ontslag toen de zaken minder goed gingen op de wereldmarkt. Dat was heftig."

Allround schilder

"Maar ik had geluk: vrijdag werkte ik voor het laatst bij FrieslandCampina en maandag startte ik al als allround schilder bij Van der Geest Schildersspecialisten, waar ik van mijn 41ste tot 61ste heb gewerkt. Ik heb me daar onder meer ingezet voor de vakbond, personeelsvereniging, ondernemingsraad en veiligheidscommissie én ik

Andries Jousma (72) uit het Friese dorp Stiens:

- Was gelukkig getrouwd met Reini, van wie hij in 2010 onverwacht afscheid moest nemen. Samen kregen ze drie kinderen en vijf kleinkinderen.
- Inmiddels is Andries weer gelukkig met vriendin Aleid (75) met wie hij hier op de foto staat.
- Andries werkte onder andere bij Van der Geest Schildersspecialisten.

heb verschillende cursussen gevolgd om de nieuwste technieken te leren. Ook mocht ik allerlei grote projecten oppakken, waaronder het schilderen van bioscopen, belastingkantoren en flatgebouwen van soms wel twaalf verdiepingen hoog. Ik word nog weleens gevraagd voor een klusje. Bijvoorbeeld door mijn zoon, die een indoor speelparadijs runt. Het is fijn om in een rustig tempo te mogen werken, met de kleinkinderen in de buurt."

Het leukste van het vak?

"Dingen mooier maken! Zorgen voor de juiste finishing touch. Als wij weggingen, was een gebouw of ruimte helemaal klaar. De klus was klaar en je voelde je trots. Daarnaast vond ik de vrijheid heel prettig. Je werkte de hele zomer aan een opdracht, alsof je eigen baas was. Lekker in de buitenlucht, veel contact met mensen, samen een bakkie doen. Dat was dubbel en dwars genieten! In de winter werkte ik vooral binnen. Een bijzondere klus was het schilderen van de spelelementen van Aeolus, een ontdekkingscentrum waar ik nog regelmatig met mijn kleinkinderen kom. Het schilderwerk blinkt er nog steeds."

Verdriet

"Familie is belangrijk voor mij. Wat was de klap groot toen in 2010 mijn vrouw plotseling overleed. Ons gezin heeft

eerder groot verdriet gekend. Zeventien jaar geleden stierf onze oudste zoon. Een nachtmerrie, nog steeds. Verlies is het ergste dat je kan overkomen. Ik ben dankbaar dat ik nog mag genieten van het samenzijn met mijn dochter, jongste zoon én vijf prachtige kleinkinderen."

"Ik kijk met liefde terug op wat ik met mijn vrouw heb meegemaakt. Zo reserveerden we elk jaar één vakantieweek voor vrijwilligerswerk. We gingen op reis met zorgbehoevende mensen. Vrijdag stond ik op de ladder, zaterdag waste ik mensen met een handicap. Dat hebben we vijfenveertig jaar gedaan. Nog steeds doe ik veel vrijwilligerswerk. Daarnaast houd ik van tuinieren, lezen, fietsen en wandelen. Ik woon prachtig, vlakbij de Friese waddenkust."

De kleine dingen die het doen...

"Inmiddels heb ik ook een leuke vriendin, Aleid (75), met wie ik veel gezelligs onderneem. We hebben niet veel eisen. Het zijn de kleine dingen die het doen. Ik kan prima rondkomen van mijn pensioen, mede doordat ik niet veel nodig heb. Daarnaast is mijn huis al grotendeels afbetaald en maak ik geen verre reizen. Dat scheelt financieel ook enorm. Mijn toekomstdroom? Nog lang gezond blijven, zodat we samen nog een aantal jaartjes kunnen genieten."